

**Oświadczenie złożone
przez senatora Kazimierza Kleinę
na 57. posiedzeniu Senatu
w dniu 8 marca 2018 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra środowiska Henryka Kowalczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Od wielu lat jesteśmy świadkami narastających problemów związanych z inwestycjami, którym towarzyszą zagrożenia w postaci uciążliwości zapachowych. Z terenu całego kraju nieustannie docierają do nas informacje o problemach mieszkańców związanych z funkcjonowaniem dużych ferm chowu i hodowli zwierząt, wysypisk, spalarni śmieci, obiektów przemysłowych. Około połowy skarg, petycji, uwag dotyczących zanieczyszczenia powietrza dotyczy problemów związanych z uciążliwością zapachową. W wyniku protestów mieszkańców, którzy walczą o godne warunki do życia, dochodzi do konfliktów z inwestorami i władzami samorządowymi. Często udałooby się uniknąć tych napięć w społecznościach lokalnych, gdyby państwo polskie zapewniło przejrzyste regulacje prawne w postaci ustawy antyodorowej.

W 2016 r. Ministerstwo Środowiska opublikowało dokument pn. „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej”. Dokument ten nie ma jednak charakteru wiążącego i nie jest źródłem prawa. Zawiera jedynie opis problemów związanych z uciążliwościami zapachowymi, opis aktualnego stanu prawnego oraz wskazówki odnośnie do postępowania w przypadku poszczególnych rodzajów inwestycji. Polska potrzebuje konkretnych rozwiązań.

W wielu przypadkach problemem jest ograniczony wpływ władz samorządowych na decyzje środowiskowe, co mieszkańcy odbierają jako bierność lub sprzyjanie szkodliwym według nich planom inwestycyjnym. Nie może dochodzić do sytuacji, w której ułomność prawa w aspektach uciążliwości zapachowych odbija się na autorytecie samorządu lokalnego, z tak wielkim trudem budowanego w Polsce po 1989 r.

W związku z powyższym, proszę Pana Ministra o wyjaśnienie:

– Czy ministerstwo prowadzi prace zmierzające do uchwalenia kompleksowej ustawy regulującej kwestie uciążliwości zapachowych związanych z istniejącymi instalacjami oraz tymi, które mogą powstać w ramach planowanych inwestycji – tzw. ustawy antyodorowej?

– Czy ministerstwo może wskazać dobre praktyki, stosowane w innych krajach UE, które mogłyby zostać wykorzystane przez polskie państwo w procesie tworzenia nowego prawa?

– Czy ministerstwo analizuje narzędzia prawne, jakimi dysponują samorzady w sytuacji wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pod kątem skutecznej ochrony środowiska oraz wpływu na zdrowie i życie mieszkańców?

– Ile zgłoszeń w skali kraju dotyczyło złej jakości powietrza w kontekście uciążliwości zapachowej, w poszczególnych latach: w 2015 r., 2016 r. i w 2017 r.? Czy takie dane są gromadzone i analizowane?

Bardzo proszę o wyjaśnienie powyższych kwestii oraz dołożenie wszelkich starań, aby Ministerstwo Środowiska aktywnie zaangażowało się w ochronę czystości powietrza w Polsce.

Z wyrazami szacunku
Kazimierz Kleina